

29. А той имъ рече: Истинѫ ви казувамъ, че нѣма никой който да е оставилъ кѫщѫ, или родители, или братія, или женѫ, или чада заради царство–то Божіе,

30. И да не получи многократно на това врѣме, и въ идущий–тъ вѣкъ животъ вѣченъ.

31. И като зѣ дванадесетъ–тѣ при себе си, рече имъ: Ето възлѣзувамъ въ Іерусалимъ, и ще ся свърши всичко що е написано отъ пророци–тѣ за Сына человѣческаго.

32. Защото ще бѫде прѣдаденъ на язычници–тѣ и ще му ся поругаїжтъ, и ще го обезчестятъ, и ще го заплюїжтъ,

33. И ще гоубїжтъ, и ще гоубїжтъ, и въ третія–тъ день ще въскръсне.

34. И тѣ не разумѣхѫ нищо отъ това: и тая дума бѣше пократа за тѣхъ, и не разбирахѫ това що ся казуваше.

35. А когато наближаваше до Іерихонъ, нѣкой си слѣпъ сѣдяше край пѫть–тѣ да проси.

36. И като чу че народъ минува, попыта какво е това?

37. И казахѫ му че Іисусъ Назорянинъ минува.

38. Тогазъ той извѣка, и казуваше, Іисусе, Сыне Давидовъ, помилуй мя.

39. И тѣзи които вървяхѫ напрѣдъ запрѣтвахѫ му да млѣкне, но той още повече выкаше: Сыне Давидовъ, помилуй мя.

40. И спрѣ ся Іисусъ и повелѣ да му го доведжтъ, и като наближи, попыта го,

41. И каза: Що ищешъ да ти сторѣж? А той рече: Господи, да прогледамъ.

42. И Іисусъ му рече: Прогледай; твоя–та вѣра тя исцѣли.

43. И тутакси прогледа, и търгнѫ слѣдъ него, и славяше Бога; и всичкий народъ като видѣ това, въздаде хвалѫ Богу.

ГЛАВА 19.

1. Слѣдъ това влѣзе Іисусъ въ Іерихонъ и заминуваше си.
2. И ето человѣкъ на име Закхей, който бѣше началникъ на мытари–тѣ, и той бѣ богатъ.